

ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าเรียนสายกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 2 และ 3 คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ปีการศึกษา 2555

ผศ.ดร.นพ.นันทวัช สิทธิรักษ์, ผศ.นพ.พนม เกตุมาน, ผศ.พญ.รสริน รัตนเลขา, ผศ.นพ.พิสิฐ เลิศวานิช,
อ.พญ.สุกัญญา อินอิว, ผศ.นพ.รัฐพล ดวงทอง, นางสาววิวรรณ กุฑริรงค์, นายฐาปนา พรหมป่าซัด,
ผศ.นพ.รุ่งนรินทร์ ประดิษฐ์สุวรรณ, รศ.พญ.สุภาวดี ลิขิตมาศกุล

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประวัติการเข้าเรียนสายหรือประวัติการขาดเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 2 และ 3 คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

วิธีการ เป็นการศึกษาย้อนหลังโดยใช้ข้อมูลจากผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาคือเกรดสะสมเฉลี่ย (cumulative grade point average) ในปีการศึกษา 2555 กับประวัติการเข้าเรียนสายหรือขาดเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 2 และ 3 ในปีการศึกษา 2555 โดยการนำข้อมูลมาจกงานบริการการศึกษาและงานแพทยศาสตรศึกษา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มีนักศึกษาทั้งหมด 654 คน โดยใช้การคำนวณทางสถิติ t-test, odds ratio และ correlation statistics

ผลการศึกษา พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (CGPA) ระหว่างกลุ่มนักศึกษาแพทย์ที่มีประวัติการเข้าเรียนสายเกินร้อยละ 20 ของเวลาเรียนกับกลุ่มนักศึกษาแพทย์ที่ไม่มีประวัติการเข้าเรียนสาย นักศึกษาแพทย์ที่ไม่เคยประวัติเข้าเรียนสายมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยปลายปีการศึกษาที่ 3.49 ส่วนนักศึกษาแพทย์ที่มีประวัติเข้าเรียนสายมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยปลายปีการศึกษาที่ 3.12 ($p = 0.00$). และลดลงตามลำดับตามจำนวนเดือนที่มีประวัติเข้าเรียนสาย โดยที่นักศึกษาแพทย์ที่เคยมีประวัติเข้าเรียนสาย 5 ครั้งหรือมากกว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสะสมที่ 2.83 นักศึกษาแพทย์ที่มีประวัติการเข้าเรียนสายเกินร้อยละ 20 ของเวลาเรียนมีโอกาส (odds ratio) ที่จะไม่ได้มีผลการเรียนอยู่ในระดับเกียรตินิยมเทียบกับกลุ่มนักศึกษาแพทย์ที่ไม่มีประวัติการเข้าเรียนสาย 3.76 เท่า (95% CI 2.58, 5.49) และโอกาส (odds ratio) ที่จะไม่ได้มีผลการเรียนอยู่ในระดับเกียรตินิยมจะเพิ่มขึ้นตามลำดับตามจำนวนเดือนที่มีประวัติเข้าเรียนสาย โดยที่นักศึกษาแพทย์ที่เคยมีประวัติเข้าเรียนสาย 5 ครั้งหรือมากกว่าจะมีโอกาส (odds ratio) ที่จะไม่ได้มีผลการเรียนอยู่ในระดับเกียรตินิยมเทียบกับกลุ่มนักศึกษาแพทย์ที่ไม่มีประวัติการเข้าเรียนสาย 6.46 เท่า (95% CI 2.54, 16.40)

สรุป นักศึกษาแพทย์ที่มีพฤติกรรมเข้าเรียนสายมีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ การเฝ้าระวัง การประเมิน การติดตามและคำแนะนำช่วยเหลือนักศึกษาแพทย์กลุ่มนี้ตั้งแต่เริ่มเกิดปัญหาควรเป็นส่วนหนึ่งของแผนการเรียนการสอน